

Droom waargemaakt

Toen Jan en Marijke van Veluw nog in hun vorige winkelpand zaten, waar het koud was, lekte en waar het interieur hoognodig aan vervanging toe was, droomden ze van een andere winkel. Zo'n dierenpeciaalzaak waar je een landelijk gevoel krijgt, groot, zelf ingericht, met hout en stoere materialen. Een tip: ga eens kijken aan de Hogebrinkerweg 29 in Hoevelaken. Dan kun je maar één conclusie trekken: droom waargemaakt.

TEKST EN FOTO'S: JANINE VERSCHURE

In eerste instantie stond hierboven 'droom uitgekomen', maar dat klopt niet. Zo'n passieve term dekt de lading niet, want Jan en Marijke hebben bepaald niet zitten wachten tot hun droom uitkwam. Ze hebben keihard gewerkt om De Landelijke Dierenwinkel te realiseren. En dan blijkt maar weer dat als je zelf je dromen waarmaakt in plaats van te wachten tot ze uitkomen, de voldoening nog veel groter is. "We wisten hoe we het wilden hebben", zegt Jan. "Maar dat is bij ons altijd in grote lijnen. Natuurlijk wisten we waar de balie zou komen, dat die groot moest zijn en dat er een aquarium in moest zitten. Dat was vanaf het begin al duidelijk. We wilden een zolder met een balustrade en een heel hoge volière met zangvogels. Er zou een groot open kromsnaveleiland komen waar de vogels los op klimbomen leven, Marijke wilde een hooiberg en ik wilde kippen in de winkel. Oh ja, we wisten ook dat we het interieur zelf zouden maken, van hout."

Zelf maken

Als je Jan dat hoort zeggen, van dat zelf maken, denk je nog dat dat kan. Hij is niet de eerste winkelier die zelf stellingen in elkaar knutselt of die handig is met verf of tegels. Als je echter de vijf meter lange balie met aquarium ziet, en de metershoge bijpassende kast erachter, slaat er verwondering toe. Wanneer je dan vervolgens je blik verder laat glijden over de meterslange chi-

Jan en Marijke van Veluw

que balustrade die de enorme zolder flankeert, naar de prachtig gemaakte dierenverblijven, de vogelspeeltafels, de enorme openslaande houten boerderijdeuren voor én achter in de zaak, de speelse schepbakken en de stoere houten tafel bij de koffiehoeke, slaat die verwondering om in twijfel. Zelf gemaakt? Hoe dan?

Van stoer hout

"Met een zaag en een hamer", zegt Jan niet zonder trots. "Het maken van meubels is een uit de hand gelopen hobby. Het begon met een tafel in de vorige winkel, om spullen op uit te stallen. Die was binnen twee dagen verkocht. Dus maakte ik een nieuwe en ook die was zo weg. Toen ook de derde tafel in no time naar het huis van een klant verdween, dachten Marijke en ik: misschien kunnen we daar wel wat mee..." Het maken van stoere houten meubels groeide uit tot een bedrijf naast de dierenpeciaalzaak. In de gloednieuwe winkel van Jan en Marijke zijn ze samengevoegd. Vooraan in het pand zit 'Van stoer hout' een winkel met de houten meubelen – grotendeels door Jan gemaakt – en woonaccessoires. Van daaruit loop je zo de dierenpeciaalzaak in. Marijke: "De combinatie werkt heel goed. Niet iedereen die naar meubels komt kijken, heeft dieren maar omgekeerd is dat wel degelijk het geval. Bijna iedereen die een kijkje komt nemen in de woonwinkel, loopt even de dierenpeciaalzaak in en vice versa."

Drie maanden

Jan vertelt dat de klanten prioriteit hebben: “Die gaan voor, daar investeren we veel tijd en aandacht in. Maar als het even rustig is, ben ik vaak in de zagerij aan het werk, achter in de winkel. Van daaruit kan ik de hele winkel doorkijken. Ook worden er veel meubels ’s avonds gemaakt en gelukkig heb ik hulp, onder anderen van mijn broers. Zonder die hulp was deze winkel sowieso niet mogelijk geweest. We hebben het interieur in drie maanden in elkaar geknutseld.”

Als Jan dat zegt, maakt je blik automatisch weer die ronde door de winkel, langs al dat robuuste hout dat zo bepalend is voor de sfeer in dit bedrijf. Drie maanden? Dat is toch zo goed als onmogelijk? “Ik heb nergens tekeningen van gemaakt”, zegt Jan. “Want gaandeweg het productieproces verandert er altijd weer wat. Nee, ook niet van die wel erg grote kast achter de balie. Wij beginnen gewoon met bouwen, en voor je het weet is-ie af en klopt ’t nog ook. Die balie en kast was een kerstproject. Eerste kerstdag samen met Marijke begonnen, tweede kerstdag was ’t klaar.”

Vogels

“Onze bedoeling was dat klanten het niet zouden kunnen laten om de winkel even in te lopen”, zegt Marijke. “Dat is het doel van deze inrichting, en het wérkt. Omdat er hier overal wat te zien is, is er praktisch niemand die een

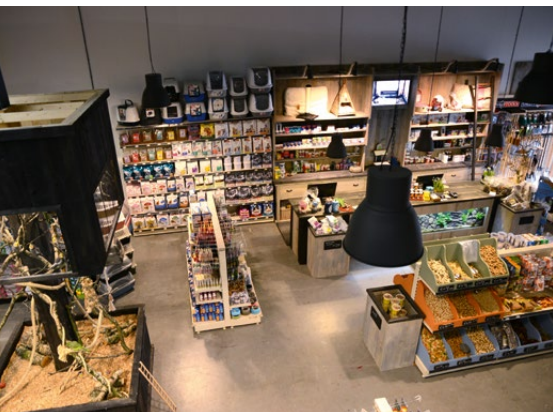
zak voer afrekent en weer weggaat. Mensen willen naar binnen, kijken wat er allemaal te doen en te zien is. Beleving heet dat en daar hebben we heel bewust op ingezet.” Naast de grote aquariumwand, de mooie knaagdierverblijven en het gezellige hok met haan en kippen vormen zo’n veertig dwergpapegaaien een kleurrijk voorbeeld van die beleving. De kromsnavels leven in een groep metershoge klimbomen. Ze zijn tam, vinden aandacht van de bezoekers heel gezellig en zijn niet te koop. “We verkopen wel vogels,” zegt Jan, “maar deze

zijn niet te koop. Er zijn mensen die enkele keren per week hier komen om met de vogels te spelen, kinderen vinden het prachtig en soms nemen we vogels over van klanten die er niet meer voor kunnen zorgen. Ze horen bij de winkel én bij ons.”

Stil van

Toen De Landelijke Dierenwinkel op 28 januari officieel de deuren openden, rekenden Jan en Marijke op zo’n twee- tot driehonderd bezoekers. “We hadden 250 cupcakes laten maken,”

zegt Marijke, “met ons logo erop. Er waren voldoende mensen om ons te helpen en ook zelf hadden we er zin in. We gingen al vroeg hierheen om alles klaar te zetten en vervolgens gingen we nog even naar huis. Om 9 uur zou de officiële opening plaatsvinden, waarbij wij en onze kinderen een dik touw doorknipten. Ik weet nog dat ik dacht: ik hoop dat er wat mensen komen kijken...”

“Ruim zevenhonderd man”, zegt Jan op de vraag hoe veel mensen er uiteindelijk kwamen opdagen. “We hadden dus een beetje te weinig cupcakes maar het was echt een geweldige dag.” Marijke: “We kregen meer flessen wijn dan we ooit op kunnen en zo veel bloemen dat we bij de kringloopwinkel vazen moesten halen. De mensen waren zo lief en enthousiast dat ik er soms gewoon emotioneel van werd. Als je zo hard hebt gewerkt om iets te realiseren en er wordt dan op deze manier op

gereageerd: dat is echt heel mooi.”

Jan: “Er kwam hier een man binnen, samen met zijn vrouw. Hij zag er wat zwakjes uit en vertelde dat hij veel was afgevallen omdat hij ongeneeslijk ziek is. Ze hadden zelf geen dieren maar hij had de aankondiging van onze opening gezien en wilde toch een kijkje komen nemen. ‘Ik vind dat je een prachtige winkel hebt’, zei hij terwijl hij me een hand gaf. Zulke momenten, daar word je even stil van.”

Trots

Sinds die opening op 28 januari blijft het elke dag gezellig druk in De Landelijke Dierenwinkel. “We draaien heel goed”, zegt Jan. “We zien veel bestaande klanten, maar ook nieuwe klanten weten de winkel goed te vinden. Ze vinden het hier gezellig, blijven even hangen, lopen rond, maken een praatje en dat is precies wat we voor ogen hadden.” Marijke: “We hebben

bewust niet gekozen voor een webshop. Wij zetten in op beleving in de winkel, niet op online kopen. Bovendien kun je als klein bedrijf toch niet tegen de grote jongens op. Onze eerste grote investering zal waarschijnlijk een grote bus worden om de meubels, woonaccessoires maar ook huisdierbenodigdheden bij onze klanten thuis te bezorgen. Dat stuk klantgerichtheid vinden we heel belangrijk. Thuisbezorgen? Doen we gewoon. Geen bon en toch willen ruilen? Doen we niet moeilijk over. Een hond of kat met vacht- of voedingsproblemen? Wij zoeken een oplossing.”

Op de vraag waar ze het meest trots op zijn, zegt Jan: “Op de balie en de kast, maar ook de balustrade. Op het feit dat het gelukt is.” Marijke: “Ik ben trots op de hele winkel en op Jan. Dat we dit samen gedaan hebben, dat het precies is geworden wat we hoopten. Met deze winkel is echt een droom uitgekomen.” ←